

ELŐSZÓ

Ezt a könyvet azért írtam, mert:

- vannak emberek, akik képesek mások kárán is tanulni;
- vannak emberek, akik nem tudnak játszani;
- vannak emberek, akik csak hiszik, hogy tudnak játszani;
- vannak emberek, akik úgy élik le az életüket, hogy nem boldogok;
- életem egyik (rövid) szakaszában rengeteg szabadidővel rendelkeztem;
- képesnek tartom magamat arra, hogy segítsek másokon;
- legyen miről számot adnom, amikor bebocsátásért állok sorban: akár a mennyek, akár a poklok kapujában.

A könyvemet ajánlom:

- a családomnak,
- a barátaimnak,
- mindazoknak, akiknek nehéz eligazodni az élet útvesztőiben,
- a kíváncsi embereknek, akik nem zárkóznak el a megismerés fantasztikusan izgalmas útjától.

Köszönetet – talán meglepő, de – senkinek sem kívánok mondani, mert osztom azt a véleményt, miszerint mindenki saját magára vessen, ha úgy gondolja, az élete nem vagy kevésbé jól sikerült.

A könyvben valóságos és a képzelet által kreált történetek és személyek keverednek. Ha valaki magára ismer, az csakis a véletlen műve lehet.

Kommondor Ottó